Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vitae Christi pars secunda - Cod. Aug. perg. 23

[Reichenau ?], [15. Jh.]

Capitulum XLIIII

urn:nbn:de:bsz:31-41582

Visual Library

tacinato magis n̄ra curare animaz et ei
est resurrectio pie ostiis non longe nec paul
ad huc aut parum quātulūcūq̄ qui ueit
ueniet et non tardabit et oms nos manifesta
ri oportet ante tribunal xpi et bonos et ma
los hos quidem ut ante oms uerecundentur
eos uero ut ante oms clariores efficiantur
hec igitur s̄m unaq̄q̄ subscribam᷒ nobis
diem Et hec semp reuoluamus nulla sollici
tudo p̄ntium nos mordeāt potius rerum Ea eni
que uident᷑ extranea ea uero que n̄o uidentur
non tp̄ali nea sunt Continue igit᷑ et ad ipos
loquamur et ad inuicem vz est et iudicium
et nouie eorum que gesta sunt Et ne irrite
deum s̄z audiat eum dicentem timete eum q̄
p̄t et corpus et aīaz perdēre in gehennā ut
pṕter timorem facti molliores et a p̄diatōe
hac eruti digni efficiamur regno celorum
hec ille. Oratio

Domine ihū xpe qui ad iudicandū
cum ptāte et maiestate magna
es uenturus angelis in signū gloiose crucis
tamq̄ uexillum triumphale preferentibus
tu aīaz meaz huius sanctissime crucis imṕs
sione consigna tu me huius uirtute purifi
ca et per hanc me totum sic uendica tibi ut
nichil aduersarii ualeāt in me operari ut te
te ad iudiciū ueniente ego hoc uenerabili
inueniar signatus stigmate ut tibi crucifix
o configuratus in pena consors fieri merear
et tui resurgentis in gloria amen. De e
lectorum consolatione ex appropinquatione redempc̄
et de similitudine ficulnee xlim caplm

Unde post p̄missa contra
reprobos dicta mox ad elec
torum consolacōz dn̄s conuer
teriar quia dies iudicii licet
reprobis sit terribilis tamē electis debz esse co
solabilis tunc enim ad gloriaz transferent᷑
eternaz et optataz Unde hortatur eos dicens
his aut s̄z signis predictis fieri incipientib᷒
et apparentibus scilicet cum plage mundi
crebres fuint cum terror iudicii commotis uir
tutibus ostenditur cum peccatores tabescūt
p̄ timore et expectatione malorum. Vos
electi respirate per fidem id est diligent᷑ atten
dite et mentis oculos aperite credendo et
nullatenus dubitando et leuate p̄ spem ca
pita uēa .i. mentes uīas a terrenis ad celes
tia expectatione gaudiosā erigite et cor
da uēa exhilerate ac gaudete cum leticia
qui in tristicia fuistis q̄m post tribulatione
horum dierum post pressuras et terrores
malorum appropinquat redemptio plena et
perfcā quaz expectatis quia dum finitur
mundus cuius amici non estis ipe est re
demptio quaz quesitis Redemptio inq̄ uēa
.i. sanctorum s̄z econtrario appropinquabit perdi
tio malorum Hec aut redemptio erit plena ab
omnibus malis liberatio tunc eīn ab oībus
s̄uitutibus s̄z peccatorum alligacione fomi
tis infectione sensuum illectione passionum
infestatione demonū temptatione malorum
hom̄ persecutione necessariorum sollicitudie
et ab omnibus huiusmodi erimus liberi q̄n po
nemur in libertatem filiorum gloie filiorum
dei Hec eīn redemptio non est aliud nisi per
fecta libertas aīe et corporis ut tunc insidi
cere p̄ut xpo illud apoc. Occisus es et rede
misti nos deo nr̄o in sanguine tuo et fecisti nos
deo nr̄o regnū Hoc quippe ad consolatioz
electorum cedit q̄ uideant xpm̄ uenire ut eis
premia largiatur que suis p̄misit Et ne no
bis ambitiosi qui p̄mas cathedras diligitis
s̄z qui ad dignitates diligitis ascendere uel in ipis
dignitatibus diligitis perseuerare quia nūc
erit tūc nobis pars nec sors in s̄mone isto
nec cum electis consolatio neq̄ xpm̄ iudicē
uenientem non libenter nec gaudenter uidebi
tis qui nunc pesse et iudices esse diligitis
Quod bn̄ greg. attestatur dicens Vaz eīu
esse nūc iudicem libet hunc uidere timeni

Anno dni xxxvi Pars ii Caplm xlvi

dicem libet Non dicit qui iudex est sed cui
esse iudicem libet animu videlicet non gdu
redarguens et ad voluntatem non ad fcm
intuperatoz referens Cuius aut dicere vel
cogitare valeat que tunc leticia bonis et
que tunc tristicia malis erit unde greg.
Qui deum diligunt ex mudi fine gaude
atqz hilarescere iubentur quia videlicz eu
quem amant mox inveniunt dum transit
his quod non amaverunt Absit em ut fide=
les quisqz qui deum videre desiderat de mu=
di pcussionibus lugeat quem finiri eisdem
pcussionibus suis non ignorat Scptu naqz
est Quicumqz voluerit esse amicus huius
seculi inimicus dei constituetur Qui ergo
appropinqte mudi fine non gaudet amicum
se illius testatur ee ac per hoc inimicus dei
esse ouincitur De mudi em destructione luge
corum est qui radicem cordis in eius amore
plantaverunt qui seqtem vitaz no querut
hec greg. Dicit aut hec ad discipulos no tanq
ad eos qui durare deberent in vita ista usqz
ad mundi terminu sz qi uno corpore cpmte
tpis et nobis et posteris usqz ad osumatoz
mudi crediturus in xpm Quamvis ergo
diem illaz nemo sciat pxima tamen esse du=
bitari non poterit postq tanta et talia sig
fieri incipient Cuius rei gratia subdit pari-
bolaz i. similitudinem ad ppositum tam con=
gruaz de ficulnea et aliis arboribus Sicut
em ex pullacione et fctu foliorum et florum
in arbore ppe esse estas ognoscitur ita ex ruina
mudi que fructus eius est et signis pdictis
ppe esse ognoscitur adventus iudicis et regni
dei qui estas erit iustis ex hieme et pturbatoib
hyemis ex estate Scdm Cris. plus de ficu
q de alia arbore silitudinem ponit quia pene
post oms arbores vernat et sic magis conti-
no estatem nunciat vel similitudine a ficu su=
mit quia illa si mala est mala est valde et
si bona est bona est valde sic iudicium valde

malum est malis et valde bonu iustis vel
quia dulcedo ficus dulcedine futurorum
significat gaudiorum Hac similitudine
scm greg. despiciendus mudus ostendit au
ficus ruina est quia ad hoc crescit ut ca=
dat ad hoc germinat ut qcqd gminavit
gladius osumat Moralit homo arbori=
bus in hoc assilatur quia sicut arbores post
hyemem fructificant et estate fructus colli-
gitur sic homo post tribulatoz fctu habet
qui per tollerantiaz passionu acquiritur
et hic fructus in estate claritatis eterne col-
ligitur Et ovenient regnu dei opat esta=
ti Primo quia estas est tpc lucidum sic reg-
nu celorum Item est tpc tranquillum sic in
regno celorum cessabit nubilum tribulatonu
Et ofirmans pmissa assertione certifica=
toria subiugit Amen i. vere dico vobis quia
non pteribit gnatio hec idest non deficiet hec
septa etas omnium homi malorum et bono=
rum hoc est genus huanu vel specialit ge=
neratio hec sz iudeorum qui non deficiet ex
toto quia pt oppmi et dispergi non tamen
destrui et anichilari ob memoriaz crucifixi
vel generatoz xpianorum dicit et etiaz
volens discipulos consolari ne crederent q
in illis tpribus fides deficeret. donec omnia
que circa xpi adventum pdicta sunt fiat
et fuerint osumata vel scm Cris. donec
impleatur ome misteriu vocationis scoru
quia qntcuqz fideles oppmat tpre antixpi
tamen aliqui pmanebunt in fide stabiles
usqz ad finem mudi Ubi de pdicta die ad=
ventus dni nos qi pmonendo sic dicit grg.
Illum ergo diem fratres kmi ante oculos
posite et q q modo grave creditur in eius
compacione levigatur Illum dixit tota i
tencione cogitate vitaz corrigite mores
mutate mala tepttancia resistendo vincite
ppetrata aut fletibus punite Adventu naqz
eterni iudicis tanto securiores qndoqz vi=

tnc

debitis quanto mīt districtoꝝ illius timendo
puenitis hec Crīs. Et addit q̄dam pro-
testatoꝝ ad assertioꝝ pmissorum dicens Ce-
lum sꝫ non ethereum sive siderum sꝫ aereū
a quo et aves celi et nubila celi ꝯgnoiant
hoc est in aura hec et nubilosā ventosi a-
eris spatia et terra transibunt .i. suo mo
mutabuntur sꝫ quo ad immutatoꝫ qua-
litatis et eius q̄ mīc habꝫ ymagīs nō quo
ad destructoꝫ substantie sm̄ quā subsistet
sine fine quia quo ad qualitatem in meli9
ꝯmutabuntur et forma priori deposita
innouabuntur ut dicatur celum nouum
et terra noua preterit eīm huius mundi fi-
gura sꝫ quo ad substantiaꝫ et essentiaꝫ semp
manebunt immobilia Verba aūt mea fun-
damentum eterne veritatis habencia hoc
est verborum sententie non transibunt sine
effcū impletionis sꝫ sicut dicuntᵉ sic sine il-
la diminucione implebuntᵉ dic si diceret
Ecce quanta est stabilitas verborum me-
orum quia facilius est ea que videntᵉ esse
valde stabilia et durabilia destrui q̄ v̄bo-
rum meorum que videntᵉ per ꝯtratoꝫ tran-
sire aliud decidere facilius est q̄ tota natura
subvertatur q̄ q̄ intellectus verborū meo-
rum effectu non compleatur ꝯplus eīm re
pugnat divine veritati a veritate verba
sua deficere q̄ quodcūqꝫ creatū ī nichilum
redigi Aug̃ distiguit triplex celum pmū
aereum in quo aves volitant sm̄ ethereum
in quo sidera stant terciū empireū in quo
deus et sancti habitant Primū trāsibit
non quidem sm̄ substantiaꝫ sꝫ sm̄ quali-
tatem quia innouabitur et depurabitur
per ignem Scdm̄ etiaꝫ transibit quia a
motu cessabit et habebit claritatem quā
habet sol et soli dabitᵉ alia claritas ma-
ior et lune similᵉ Cessabit ergo motus
celi et transmutatio in elementis quia is-
ta ad ꝯplendum numerū electorum sūt

ordinata et ideo ipo completo in iudicio ces-
sabunt sicut ea que sunt ad finem habito
fine cessant Moraliter circa hec nota q̄
quia mundus iste ad omē sue appetīle transit
quia sm̄ Joh̄ mundus transit et ꝯcupia eius
hinc est q̄ quicūqꝫ huiꝰ mundanus ad heret
ille est in continuo transitu cum ipo mundo
Et pprie triplicem facit transitum misera-
bilem Pmo a culpa in culpaꝫ scdo de culpa ī
penaꝫ Boni aūt fugientes mundum et ea
que in mundo sunt faciūt triplicem trāsitū
ꝯmendabilem Pmo quidem transeūt a cul-
pa ad pniaꝫ scdo a pnīa ad sapientiaꝫ tercio
a sapientia ad vitaꝫ eternaꝫ Qui hūc tplicē
facit transitum ille est verus hebreus et hic ce-
lebrat verum pascha vel phase quod est trā-
situs domini Moraliter etiaꝫ nota q̄ sicut
transitus celi et terre corporalis ponitᵉ in ar-
gumentum adventus xpi in iudicium sic trā-
situs celi et terre spūalis est argumentū adve-
tus verbi eterni in mentem Unde sciendum
q̄ per celum et terraꝫ que sunt ꝯtrema mundi
corporalis pnt intelligi aīa racionalis et corpꝰ
que sunt duo extrema sꝫ spūalis et corporal
nature Igitur adveniente verbo eterno ī me-
tem celum et terra transibunt .i. ultra ibunt
quia scilicꝫ extra et supra comuné homi
statum elevabuntur et innovabuntᵉ Hoc
eīm efficit eius adventus in nobis q̄ īnova-
bimur tam sm̄ aīaꝫ q̄ sm̄ corpus ut exu-
entes veterem hominem cum actibus suis
induamus novū hoīeꝫ qui sm̄ deū creatus
est Renouabitur aūt homo sm̄ aīaꝫ per re-
formatoꝫ ymaginis deformate vetusta-
te defectuū culpabilium ad quaꝫ ꝯformatoꝫ
ymaginis deformate aīa puenit triplici
transitu Illaꝫ pmo transibit ab oblivione me-
morie ad acquirendaꝫ ibi eterni pnīaꝫ per
iugem memorie recordatoꝫ Scdo transibit
ab obfuscatione intelligentie ad ꝯtemplādū
supiora per luculentaꝫ intelligentie perscru-

tac[i]o[n]e. Tercio transibit a corpore ignauie ad
degustandam interne dulcedinis affluenciam
per ardentem amoris infusio[n]em. Secundum corp[us]
etiam homo innouabitur triplici transitu. Primo
corpus transibit a carnalium oblectatione ad
sensualitatis debitam suppressio[n]em ut videlicet
corpus q[uan]tum ad appetitum a[n]i[m]alem et sensi=
tiuum sit subiectum imperio rationis. Secundo tra[n]=
sibit a[d] [im]passibilium diuagatione ad uerum cor=
poralium et specierum ymaginabilium quie=
tac[i]o[n]em. Tercio transibit a passionum molestati=
one ad penalitatum et afflictionum equanim=
me tolerac[i]o[n]em. Igitur q[uo]n[iam] sic celum et terra in
nobis transierunt certissimum argumentum
est q[uod] verbum eternum nullatenus nos tran=
siuit s[ed] amorose in mentem n[ost]ram declinauit.
Inquantum en[im] ho[m]i[n]e celum et terra .i. anima
et corpus transierunt per gracie innouac[i]o[n]em
illud verbum eternum non transibit. Primo
ad eum uenit per mentalem eius occupac[i]o[n]em.
Et quia ad precauendum cuncta mala
supra tacta uictoria est digna preparacio ideo
g[e]n[er]alem subdit ammonic[i]o[n]em dicens. Attendite uo=
bis .i. diligenter cauete ne grauentur corda
u[est]ra deorsum premantur ad uicia ita q[uod] leuare
non possitis capita in crapula et ebrietate
et curis huius uite .i. ex superfluitate cibi et
potus et superflua terrenorum sollicitudine.
Crapula en[im] ment[em] ebetat ebrietas ment[em] ligat
cura secularis mentem distrahit et suffocat et su=
perueniat in nos repentina dies illa s[cilicet] iudicii
et repentinus interitus nos auferat nescien=
tes et ideo hec uitanda sunt et cauenda. Tam=
q[uam] laqueus en[im] s[cilicet] insperatus qui euadi nullo
modo potest et perpetuo retinens quod semel ce=
pit superueniet in omnes qui sedent super faciem
o[mn]is terre .i. qui delectabiliter et per amorem
quiescunt in terrenis et huius mundi illece=
bris. Peccator en[im] primo laqueo capitur culpe
s[ed] tandem capietur laqueo pene. Sancti qui=
dem transeunt super terram tanq[uam] hospites

et peregrini sed mali sedent et quiescunt in
terra tanq[uam] ciues et domestici. Unde theoph[ilus].
Capiet en[im] dies illa sedentes in superficie q[uasi] i[m]=
premeditatos et inertes. Quotquot uero sunt sol=
lertes et agiles ad bonum non sedentes et ocii=
antes in terrenis s[ed] surgentes ab eis sibi dicentes
surge uade q[uonia]m non est hic tibi requies talibus
non est illa dies ut laqueus et discrimen sed
ut dies festiuus. Ubi beda. O stultam presumptione[m]
cordis humani que lamentabilem sine cupidi=
tatis ebrietatis et crapule nec ipso iudice con=
testante pudeat s[ed] edictum regis eterni modo
sin neq[ue] posse didicerit spernat. Et certe si q[ui]s
nobis peritus ac sapiens medicus preciperet
attendite in quiens nobis ne quis uestrum gra=
de illius uel illius herbe suco auidius saciat
q[uia] si fecerit repentinus ei superueniet interitus
quanto quisq[ue] studio premonentis medici
mandatum seruaret ne videlicet uetitum gus=
tando periret ac nunc animarum simul et cor=
porum saluator ac d[omin]us iubet ebrietatis
herbam et crapule uitandam necnon et aua=
rum secularium sollicitudines uelut mortife=
ros sucos esse cauendas et q[ua]ntum n[ost]rum
huius non solum sauciari s[ed] etiam consumi non
timent. Nullam credo aliam causam nisi quam
fidem quam medici prebent dictis deo prebere
contempnunt. Si en[im] credidissent credo utiq[ue] time=
rent timendo nunc impendens periculum ca=
uerent. Unde et C[ri]s[ostomus]. Si dixero tibi ab=
stinere a deliciis et ieiunia non facis quia
non credis. Si remedium tibi medicus dix=
erit abstine te ab hoc obaudis quia cre=
dis te saluandum si feceris. Et frequenter
illud amplius amas quod manducare ue=
taris et omnis desiderium uentris super desi=
derium sanitatis. Multo magis ieiunare
poteras si crederes iocunditatem illam futu=
ram hec C[ri]s[ostomus]. Maior in sanitate non p[ro]ficere
q[uam] mortem anime non formidare quia ut
ait C[ri]s[ostomus]. quanto preciosior est anima q[uam]

corpus tanto miſerabilior perditio animarum q̄ corporum ¶ Deinde monet nos dicens vigilate itaq̄ omni tpr̄e non vigilia ſenſus quia nullus poſſ; hoc ſuſtinere ſ; vigilia intellectus de qua in cant̄ · dicit̄ ego dormio et cor meum vigilat et omni tpr̄e orantes non q̄ oratio ſit ſemp̄ actualis quia oportet eā ſepe interrumpi ſopno et aliis neceſſitatibus corporis ſ; eius continuitas intelligitur q̄ non interveniat mortale pctm̄ impediens ipius effcm̄ et opus bonum et ideo ſubditur ut digni habeami fugere · i · cavere ſalubriter omnia iſta que ventura ſunt et ſtare ſcōri in iudicio an filium hoīs ſedentis ſ; ad iudicandum idē coraz xp̄o in forma humana iudicante q̄ illi qui tunc invenientur ſine pctō mortali erunt ſalui ¶ Et dicit glō · hec eſt ſumma beatitudinis ſ; in pn̄tia iudicis ſecurum conſiſtere ¶ Mali aūt cadent ante eum ita q̄ amplius non reſurgent qui penaz q̄libet mallent ſuſtinere q̄ ipm̄ videre ubi aug̃ ¶ Hec intelligitur illa fuga que non debet fieri in hyeme vel in ſabbato ¶ Ad hyemem ptinet cure huius vite que triſtes ſunt velut hyems ad ſabbatum vero crapula et ebrietas que carnali letitia cor ſubmergit atq̄ obruit q̄ malum ſabbati noīe ſignatur quia illo die iudei delitiis affluunt dum ſpirituale ſabbatum ignorant ¶ Et ſcd̄m eundem aug̃ ¶ Omni tpr̄e opus eſt vigilia mentis ante mortem corporis ut in pn̄tia ſummi iudicis conſiſtamus hoc enī eſt vera beatitudo ubi et beda ¶ Qui ante filiū hominis ſtare cupit iuxta apocal̄ · ioh · die noctuq̄ in templo eius ſervire deſiderat nec ab eius aſpectibus in ignem eternū maledictus abici non ſolum ab illecebris ſecularibus caſtigari ſ; et orare et vigilare et hoc nō quibuſdā diebus ſ; omni tpr̄e facere debet iuxta qd̄ pſalmiſta ait benedicaz domino in omni tpr̄e ſemper laus eius in ore meo ſic neinq̄ me-

rebitur habitare in domo domini in ſeculū ſeculi laudare illum hec beda ¶ Qui aūt monuit ut vigilemus et ſolliciti ſimus declarat p̄mus cum ſubdit Neſcitis enī q̄n tpr̄e ſit ſ; iudicii ſive mortis pprie ¶ Et quia dixerat dn̄s adventū et regnū ſuum ppe eſſe ne diſcipuli eſtimarent q̄ ex ſignis p̄dictis poſſet dies et hora ſciri determinate ſubiungit ¶ De die aūt illa et hora ſ; q̄n ad iudicium veniet nemo ſcit · i · nullus hominū ſcit declarare nec angeli celorum ſciūt quia non eſt de pertinentibus ad beatitudinem neq̄ filius ſcit niſi ſolus pr̄ ¶ Scd̄m plures doctores intelligendum eſt q̄ homo vel angelus nec ſibi nec aliis ſcit diem iudicii ſ; filius in patre ſcit ſibi q̄vis aliis neſciat · i · nullum ſcire faciat ¶ Pater aūt ſolus ſcire dicitur quia ſolus facit filium ſcire ¶ Nota quidem eſt hec regula logici ut ibi temptat nos deus ut ſciat · i · ſcire nos faciat ſi diligitis deum et ibi nunc cognovi qui times deum ideſt nunc feci ut cognoſceres ¶ Ut enī dicit̄ dies letus quia letos facit et frigus pigrum quia pigros reddit ſic dicitur filius neſcire vel ſcire nobis quibus magr̄ miſſus eſt que ſcire vel neſcire nos facit ſcit itaq̄ in ſe et ſibi non nobis unde per hoc quod dicitur niſi ſolus pr̄ a quo fons oīs cognitionis eſt non excluditur filius vel ſpūs ſanctus qui in eodem fonte habitat ſ; magis includunt̄ quia una eſt triū pſonarum notitia ¶ Sicut ergo principium mundi a ſolo deo fuit preognitum quia mundus immediate eſt ab ipo factus ita et finis mūdi ſoli deo eſt cognitus et hominū xp̄o revelatus ad q̄ pertinet iudicare de omnibus ¶ Nobis autem hoc vult eſſe celatum quia ſcd̄m ieron · non expedit nobis ymo nec expediebat aplis ſcire diem et horaz illaz iudicii ne pigriores ſimus ſ; ſemper incerti de tpr̄ibus futuris et adventum iudicis ſic cottidie vivamus cum timore et ſemp̄ vigilemus ſolliciti q̄ſi in primo et altero die iudicandi ſimus

ac pendule expectacionis incerto semper eum credamus esse venturum quem ignoramus quando venturus sit. Signa quidem appropinquacionis adventus eius scire possumus et debemus sed diem penitus nescimus. Unde Cris. Sicut senectutis signa cognoscimus diem autem ultimum ignoramus sic et labentis seculi signa scimus finem eius non agnoscimus. Sicut enim quando videmus hominem senem scimus quia prope moriturus est quando autem nescimus sic et cum mundum perturbatum videmus casurum cognoscimus diem autem ignoramus. Unde et Aug. Finis quidem seculorum est etas sexta mundi videlicet ab adventu domini usque in finem seculi. Senectus vero tamen temporis solet tenere quantum omnes etates cetere. Nam cum ab anno lx. senectus dicatur incipere et omnis hominis vita possit usque ad annos c. xx. pervenire manifestum est solam senectutem tam longam quam omnes etates priores esse posse. Frustra igitur annos qui post mundi remanent huic seculo conaremur diffinire; omnium enim de hac re calculantium digitos resolvit et quiescere iubet qui ait Non est vestrum nosse tempora vel momenta que pater posuit in sua potestate. Hec Aug. Non est quippe nostrum nosse tempus ultimum quia revelatur vel traditur per scripturas quia hoc est presumpcionis sed secundum scripturas nosse est erudicionis. Quamvis ergo revelatum forte fuit aliquando tempus adventus antichristi non tamen sequitur ut sciat de die iudicii. Nescitur enim quanto interstitio post antichristum futurum sit iudicium quia licet scriptum sit quod xl. dies post antichristum dabuntur sanctis ad penitenciam nescitur tamen utrum statim post illos xl dies futurum sit iudicium. Creditur tamen quod nocte communis domini erit generalis resurrectio scilicet in nocte pasche. Ideo secundum Ysidorum in primitiva ecclesia fideles tota nocte illa vigilabant quasi expectantes iudicium. Quo autem anno dies iste venturus sit penitus ignoratur. Istud vero quod hic ad litteram exponitur de die iudicii generalis moraliter potest intelligi de die iudicii particularis qui est dies mortis cuiuslibet hominis. Diem enim mortis sue nullus scit nisi deus sibi revelaverit. Et ideo est nobis vigilandum et de hac die sicut de illa sollicite cogitandum quia qualis quisque exierit de hoc mundo talis presentabitur in iudicio. Oratio

Domine Ihesu Christe veni ad me in nubibus pietatis et cor meum in pluviam lacrimarum resolve. Ecce in potestate vitiorum demonia et maiestate in me regna. Fac me o nostra redemptio ad te respicere interioribus oculis et levare caput mentis. Da michi videre ficulneam sentire scilicet tue caritatis dulcedinem et omnium virtutum arbores producere in me fructum bonorum operum ut michi prope sit estas regni celorum. Presta michi vincere omnia vicia et vigilare in oratione continua ut merear mala ventura fugere et in iudicio ante te securus stare. Amen.

De die domini iuxta exemplum Noe vel Loth subito venturo ac de uno assumpto et alio relicto. xlvi capitulum

Post hec declarat incertitudinem diei domini introducens terrorem insperati diluvii et hortans ut vigilemus et nos preparemus bene operando ne dies domini nos inveniat imparatos. In hac autem comparatione temporis iudicii et temporis diluvii implicantur duo iudicia generalia unum quod precessit scilicet per aquam in diluvio aliud quod futurum est scilicet per ignem in generali iudicio. Ponitur ergo comparatio quantum ad incertitudinem utriusque quo ad tempus determinatum et etiam quo ad incredulitatem multorum carnalium. Sicut enim in diebus Noe eo fabricante archam et predicante diluvium futurum erant homines comedentes et bibentes et matrimonia facientes id est gule et ebrietati ac luxurie dediti et sine timore lascivientes securi et eis credere nolentibus ac vanitatibus intentis et nichil timentibus subito veniens diluvium submersit et perdidit omnes preter Noe et